

VIRKELIG MODIG

Det at skulle sige sin mening i klasseværelset, på holdet eller i en mindre gruppe kan være grænseoverskridende nok for mange. Men at ytre sig i en større forsamling og over for fremmede – måske endda nogle, der er ældre, klogere eller mere magtfulde end en selv – kræver virkelig mod.

Det er dog også i den samtale, at børn og unge kan opnå erfaring med det at deltage i en offentlig debat og erfare, hvad det giver samtalen, at flere byder ind.

Denne øvelse handler kort og godt om at opfordre børn og unge til at turde opsøge samtalen og få erfaringer med demokrati i samfundet.

Målgruppe: Fra ca. 12 år.

Antal: Op til ca. 30 deltagere.

Tid: Fra 45 minutter til en øvelse, der foregår løbende over flere dage.

Forberedelse: Vælg et tema, som passer til det, I arbejder med, og til deltagernes situation.

Sådan gør du

1. Fortæl deltagerne, at de hver især eller i grupper skal udvælge og tage kontakt til en person, der har viden og magt i forhold til et tema, I har beskæftiget jer med eller skal til at beskæftige jer med. Det kan være alt fra skoleledelse, lokale byrådspolitikere og lokale journalister til civilsamfundsorganisationer, interesseorganisationer, folketingspolitikere eller forskere.
2. Klæd deltagerne godt på, så de føler sig trygge og får den støtte, de har brug for for at tage kontakt. Overvej, hvor stor en opgave, der er passende for gruppen. Den skal være tilpas

stor til, at de skal tage lidt mod til sig, uden at de kommer derud, hvor de føler, at ”de ikke kan bunde”. Som med så meget andet skal der træning, tålmodighed og vedholdenhed til for at blive god til og føle sig tryk ved at opsøge ny viden og fremmede mennesker. Så forberedelserne starter lang tid inden, I går i gang med selve øvelsen. Klæd deltagerne på ved for eksempel i fællesskab at tale om:

- Hvem ønsker I at henvende jer til? Hvorfor? Hvad tænker I, personen kan gøre jer klogere på?
- Ønsker I en telefonsamtale, en skriftlig korrespondance eller et fysisk møde?
- Hvordan tager man kontakt og stiller spørgsmål på en respektfuld og nysgerrig måde?
- Hvad vil I gerne have ud af korrespondancen/samtalen? Hvad ønsker I viden om/svar på/at diskutere? Afhængigt af hvor øvede deltagerne er, kan du skrue op eller ned for denne del. Jo mere øvede, jo mindre forberedelse er oftest nødvendig. Du kan også bede dem skrive deres spørgsmål ned, så du som underviser kan se dem på forhånd og komme med feedback.

3. Deltagerne skal nu kontakte den valgte person. De kan gøre det enkeltvis, i par eller i grupper. Kontakten kan enten ske i undervisningstiden eller som en lektie, de får for til næste gang, I ses. Overvej, om du skal være til stede, når deltagerne tager kontakt, eller om de skal optage samtalen eller ej.
4. Saml op på arbejdet i fællesskab ved eksempelvis at spørge til:
 - Hvad sker der med jer, når I skriver eller ringer til nogen, som I ikke kender?
 - Hvordan føles det inden, undervejs og efter?
 - Var det, som I forventede?

- Hvorfor tror I, det er vigtigt at øve sig i at række ud til folk, man ikke kender?
- Hvad kan I bruge det, I har prøvet her, til andre steder i hverdagen?
- Får I lyst til at være mere udadvendte og byde ind i en debat om emnet? Hvis ja, hvad er næste skridt? Hvis ikke, hvad skal der til, for at I ville få lyst til det?

Variation

Start med at gøre øvelsen til en del af den pædagogiske praksis ved eksempelvis selv at skrive eller ringe med spørgsmål til en med viden og magt om det givne emne, mens deltagerne får lov at lytte og observere. Du kan også optage det og afspille det for deltagerne.

Husk at minde deltagerne om, at de måske ikke opnår det, de ønsker, med en enkelt handling. De kan måske møde nogle, der er uinteresserede i at tale med dem eller uenige med dem, og dét skubber måske lidt til selvtilliden. Det er vigtigt at være vedholdende og prøve igen.

”Det er altid den der balance. Jeg synes, alle skal nå at prøve at være med, men ingen skal derud, hvor de ikke kan bunde. Jeg tror, at den bedste læring foregår, når du bliver presset ud af din komfortzone, men du stadig føler, at du bliver holdt. Dine grænser skal presses, men du skal ikke få en oplevelse af slet ikke at kunne bunde. Så jeg prøver altid at balancere på vippen. Og så er der nogle, der mere naturligt har selvtillid og erfaring med at tale, tage kontakt og give deres mening til kende, og nogle, der slet ikke har. Og min drøm er at få dem til at føle, at de bare kan snakke og tage kontakt.” (Lærer)